

Reményik Sándor:

Kegyelem

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszítéd
Körömszakadtig maradék-erőd.
Akarsz, eget ostromló akarattal –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkeség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,
S egy kicsi csillag sétál szembe véled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.
Ez a magától: ez a Kegyelem.

Sándor Reményik:

Grace

First you cry,
Then curse.
Then pray,
Then stretch to braking point.
The strength you still have left.
You try, with your will crying to the heaven –
And smash your skull till you blood splatters.
On the stubborn wall of impossibility
Then you pass out.
When you come true, you start all over again.
The last time, numb and dazed,
Without words and thoughts
You tell yourself: nothing helps, it's over:
From the dungeon of sin, sickness, misery,
The horrible grayness of every day's
There is, there will be no escape!

And then – suddenly – the sky unfolds,
The sky that did not hear your cursing, your prayer,
That was besieged in vain by your
Strength, will and despair.

Then the sky suddenly opens,
A small star walks toward you,
And approaches smilingly, peacefully,
Making you believe it'll fall in your palm.

And then – suddenly – the storm is over,
And then – suddenly – all quiets down,
And then – suddenly – your hope comes to life.
On the golden branches of your tree of dreams
Just suddenly – new fruit grows.
This suddenly: this is God's Grace.